

Warszawa, dnia 29 grudnia 2018 r.

Poz. 1278

**OBWIESZCZENIE
MINISTRA PRZEDSIĘBIORCZOŚCI I TECHNOLOGII¹⁾**

z dnia 19 grudnia 2018 r.

w sprawie włączenia kwalifikacji rynkowej „Krawiec – dyplom mistrzowski” do Zintegrowanego Systemu Kwalifikacji

Na podstawie art. 25 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 22 grudnia 2015 r. o Zintegrowanym Systemie Kwalifikacji (Dz. U. z 2018 r. poz. 2153 i 2245) ogłasza się w załączniku do niniejszego obwieszczenia informacje o włączeniu kwalifikacji rynkowej „Krawiec – dyplom mistrzowski” do Zintegrowanego Systemu Kwalifikacji.

Minister Przedsiębiorczości i Technologii: *J. Emilewicz*

¹⁾ Minister Przedsiębiorczości i Technologii kieruje działem administracji rządowej – gospodarka, na podstawie § 1 ust. 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 10 stycznia 2018 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Przedsiębiorczości i Technologii (Dz. U. poz. 93).

Załącznik do obwieszczenia Ministra Przedsiębiorczości i Technologii z dnia 19 grudnia 2018 r. (poz. 1278)

INFORMACJE O WŁĄCZENIU KWALIFIKACJI RYNKOWEJ „KRAWIEC – DYPLOM MISTRZOWSKI”
DO ZINTEGROWANEGO SYSTEMU KWALIFIKACJI

1. Nazwa kwalifikacji rynkowej

Krawiec – dyplom mistrzowski

2. Nazwa dokumentu potwierdzającego nadanie kwalifikacji rynkowej

Dyplom mistrzowski

3. Okres ważności dokumentu potwierdzającego nadanie kwalifikacji rynkowej

Bezterminowy

4. Poziom Polskiej Ramy Kwalifikacji przypisany do kwalifikacji rynkowej

5 poziom Polskiej Ramy Kwalifikacji

5. Efekty uczenia się wymagane dla kwalifikacji rynkowej

Syntetyczna charakterystyka efektów uczenia się

Osoba posiadająca kwalifikację rynkową „Krawiec – dyplom mistrzowski” jest gotowa do wykonywania wyrobów krawiectwa miarowego, damskiego oraz męskiego, w tym dla sylwetek nietypowych (spoza tabel wymiarów lub o widocznej asymetrii), a także ubiorów specjalistycznych (historycznych i scenicznych). Wykonuje zadania związane z konstruowaniem i modelowaniem form odzieży dla wszystkich grup wiekowych, w tym również dla osób potrzebujących retuszowania niedoskonałości postawy i budowy ciała poprzez dobór odpowiednich fasonów i kolorystyki ubiorów, a także materiałów odzieżowych oraz dodatków zdobniczych. Jest przygotowana do planowania i wykonywania napraw oraz przeróbek, a także oceny jakości wykonanych wyrobów odzieżowych. Osoba posiadająca kwalifikację rynkową jest również przygotowana do zarządzania procesem produkcji odzieży, w tym planowania i kontrolowania poszczególnych etapów procesów produkcji oraz prowadzenia działalności gospodarczej. Podczas wykonywania zadań zawodowych stosuje wiedzę z zakresu materiałoznawstwa, maszynoznawstwa oraz wdrażania procesów technologicznych w krawiectwie. Nadzoruje przestrzeganie odpowiednich przepisów prawa, planuje i wdraża działania marketingowe, usprawnienia techniczne i organizacyjne, prowadzi dokumentację firmy. Osoba z kwalifikacją rynkową „Krawiec – dyplom mistrzowski” odpowiada za podlegający jej personel i za organizację pracy w zespole, tj. w szczególności planuje i nadzoruje pracę zespołu oraz ocenia jakość zadań wykonywanych przez poszczególnych pracowników. Jest przygotowana do udzielania instruktażu i doradztwa związanego z doskonaleniem zawodowym współpracowników. Stosuje zróżnicowane metody nauczania na bazie podstawy programowej, programów nauczania w zawodzie oraz uczenia w procesie pracy.

Zestaw 1. Charakteryzowanie zagadnień związanych z technologią wykonywania wyrobów odzieżowych

Poszczególne efekty uczenia się	Kryteria weryfikacji ich osiągnięcia
Identyfikuje materiały potrzebne do wykonania wyrobów odzieżowych	<ul style="list-style-type: none"> – charakteryzuje materiały odzieżowe i określa ich zastosowanie, – rozróżnia surowce włókiennicze oraz określa ich właściwości i zastosowanie, – charakteryzuje metody konserwacji materiałów i wyrobów odzieżowych.
Identyfikuje maszyny, urządzenia i narzędzia potrzebne do wykonania wyrobów odzieżowych	<ul style="list-style-type: none"> – omawia przeznaczenie, zastosowanie oraz zasady działania maszyn, urządzeń i narzędzi, – dokonuje oceny stanu technicznego oraz rozpoznaje nieprawidłowości w działaniu mechanizmów maszyn, urządzeń i narzędzi, – omawia rodzaje ściągów ręcznych i maszynowych oraz określa ich zastosowanie.

Wyjaśnia etapy procesu technologicznego	<ul style="list-style-type: none"> - omawia kolejne etapy procesu wytwarzania wyrobu odzieżowego, - omawia rodzaje i zastosowanie węzłów technologicznych, - charakteryzuje metody wykonywania rozkroju materiałów odzieżowych, - omawia rodzaje obróbki parowo-ciepłej, - omawia zastosowanie programów komputerowych w procesie projektowania i konstrukcji odzieży.
Omawia techniki wykonania ubiorów historycznych i scenicznych	<ul style="list-style-type: none"> - omawia fasony i konstrukcje ubiorów funkcjonujących w poszczególnych epokach, - wyszczególnia cechy charakterystyczne ubiorów modnych w kolejnych epokach, - wskazuje kryteria oceny wykonania ubiorów historycznych, scenicznych.

Zestaw 2. Przygotowanie do wykonywania wyrobów odzieżowych krawiectwa miarowego	
Poszczególne efekty uczenia się	Kryteria weryfikacji ich osiągnięcia
Planuje wykonanie wyrobu odzieżowego	<ul style="list-style-type: none"> - ustala harmonogram wykonania procesu technologicznego, - ustala warunki, metody i sposób wykonania wyrobu odzieżowego.
Rozpoznaje potrzeby klienta	<ul style="list-style-type: none"> - omawia zasady komunikacji z klientem podczas ustalania rodzaju zlecenia, - charakteryzuje typy sylwetek, - charakteryzuje zasady doboru fasonów i kolorów do sylwetek, w tym dla sylwetek nietypowych (spoza tabel wymiarów lub o widocznej asymetrii), - proponuje i konsultuje projekt wyrobu odzieżowego.
Przygotowuje projekt wyrobu odzieżowego	<ul style="list-style-type: none"> - wykonuje pomiary krawieckie, - dobiera projekt do sylwetki klienta, - sporządza wykaz niezbędnych materiałów i półfabrykatów oraz dodatków krawieckich do wykonywania wyrobu odzieżowego, - omawia właściwości konfekcyjne materiałów odzieżowych do wytwarzania określonych rodzajów odzieży, - dobiera materiały odzieżowe, dodatki krawieckie i zdobnicze do zaprojektowanego modelu.
Wykonuje rysunki modelowe wyrobu odzieżowego	<ul style="list-style-type: none"> - wykonuje rysunki techniczne wyrobu odzieżowego (konstrukcja i modelowanie), - opracowuje rysunki instruktażowe do wykonania elementów odzieży, - odczytuje i interpretuje projekty wyrobów odzieżowych.
Wykonuje modelowanie konstrukcyjne wyrobu odzieżowego z uwzględnieniem aktualnych trendów mody	<ul style="list-style-type: none"> - wykonuje formę podstawową wyrobu odzieżowego, - ustala luz konstrukcyjny dla projektu wyrobu odzieżowego uwzględniający rodzaj materiału i przeznaczenie odzieży, - przemodelowuje formę podstawową zgodnie z projektem plastycznym wyrobu odzieżowego, - wykonuje szablony wyrobów odzieżowych, w tym uwzględniającego trendy mody.

Zestaw 3. Wykonywanie wyrobów odzieżowych krawiectwa miarowego	
Poszczególne efekty uczenia się	Kryteria weryfikacji ich osiągnięcia
Przygotowuje elementy do wytworzenia wyrobu odzieżowego	<ul style="list-style-type: none"> - wykonuje układ szablonów, uwzględniając rodzaj i właściwości materiałów, - optymalizuje koszty zużycia materiałów, - wykonuje rozkrój materiałów odzieżowych, - stosuje obróbkę parowo-cieplną wybranych elementów.
Przygotowuje wyroby odzieżowe do miary	<ul style="list-style-type: none"> - dobiera maszyny, urządzenia i narzędzia do wytwarzania określonych wyrobów odzieżowych, - dobiera oprzyrządowanie maszyn i urządzeń, - reguluje maszyny i urządzenia w zależności od rodzaju i właściwości tkaniny, - łączy elementy wyrobu odzieżowego, wykorzystując maszyny, urządzenia i narzędzia, - dostrzega i koryguje błędy w szyciu.

Wykonuje miarę wyrobu odzieżowego na sylwetce	<ul style="list-style-type: none"> - weryfikuje kształt, formę oraz dopasowanie wyrobu odzieżowego do sylwetki modelu, - rozpoznaje przyczyny ewentualnych błędów w uszyciu wyrobu odzieżowego i wskazuje sposoby ich usunięcia, - nanosi poprawki na modelu.
Wykańcza wyrób odzieżowy	<ul style="list-style-type: none"> - koryguje ewentualne błędy w uszyciu wyrobu odzieżowego, - odszywa poszczególne elementy wyrobu odzieżowego z zastosowaniem koniecznej obróbki parowo-ciepłej, - łączy elementy wyrobu odzieżowego, - stosuje węzły technologiczne w wyrobach odzieżowych, - wszywa elementy informacyjne dotyczące składu surowcowego i sposobu konserwacji wyrobu odzieżowego, - ocenia jakość wyrobu w poszczególnych fazach wytwarzania, - odprasowuje gotowy wyrób odzieżowy, - ocenia gotowy wyrób odzieżowy.

Zestaw 4. Wykonywanie napraw oraz przeróbek wyrobów odzieżowych	
Poszczególne efekty uczenia się	Kryteria weryfikacji ich osiągnięcia
Przygotowuje wyrób odzieżowy do naprawy lub przeróbki	<ul style="list-style-type: none"> - dokonuje oceny wyrobu odzieżowego przeznaczonego do przeróbki lub naprawy, - rozpoznaje wady w wyrobie odzieżowym, - ocenia możliwość skorygowania rozpoznanych wad lub dokonania przeróbek, - określa zakres prac związanych z przeróbką lub naprawą wyrobu odzieżowego, - ocenia opłacalność wykonania usługi przeróbki lub naprawy wyrobu odzieżowego i określa jej koszt, - wykonuje pomiary i przymiarki krawieckie związane z naprawą lub przeróbką wyrobu odzieżowego, - dobiera sposoby wykonywania napraw lub przeróbek w wyrobie odzieżowym.
Naprawia lub przerabia wyrób odzieżowy	<ul style="list-style-type: none"> - rozpoznaje uszkodzenia wyrobu odzieżowego, - dobiera sposoby dokonywania napraw lub przeróbek wyrobu odzieżowego, - wykonuje naprawy lub przeróbki wyrobu odzieżowego, - ocenia jakość dokonanych przeróbek lub napraw wyrobu odzieżowego.

Zestaw 5. Zarządzanie procesem produkcji odzieży	
Poszczególne efekty uczenia się	Kryteria weryfikacji ich osiągnięcia
Planowanie pracy przy produkcji odzieży	<ul style="list-style-type: none"> - omawia elementy dokumentacji techniczno-technologicznej wyrobu odzieżowego, - omawia zasady organizacji produkcji, - omawia zasady działania linii produkcyjnej, - planuje ustawienie stanowisk pracy pod kątem optymalizacji i bezpieczeństwa procesu produkcji, - omawia zasady przydziału obowiązków członkom zespołu produkcyjnego.
Charakteryzuje zasady kontroli przebiegu procesu produkcji odzieży	<ul style="list-style-type: none"> - objaśnia sposoby kontroli poszczególnych etapów procesu produkcji, - wymienia sytuacje, w których może być konieczne wprowadzenie korekty do planu produkcji.

Zestaw 6. Prowadzenie działań związanych z funkcjonowaniem przedsiębiorstwa	
Poszczególne efekty uczenia się	Kryteria weryfikacji ich osiągnięcia
Nadzoruje przestrzeganie przepisów	<ul style="list-style-type: none"> - wyjaśnia pojęcia związane z BHP, ochroną przeciwpożarową, ochroną środowiska i ergonomią stosowane podczas wykonywanych zadań zawodowych,

<p>bezpieczeństwa i higieny pracy, zwanych dalej „BHP”, oraz przepisów prawa dotyczących ochrony przeciwpożarowej i ochrony środowiska</p>	<ul style="list-style-type: none"> – objaśnia zadania i uprawnienia instytucji oraz służb działających w zakresie ochrony pracy i ochrony środowiska w Polsce, – omawia prawa i obowiązki pracownika oraz pracodawcy w zakresie BHP, – wskazuje przykładowe zagrożenia dla zdrowia i życia człowieka oraz mienia i środowiska związane z niewłaściwym wykonywaniem zadań zawodowych oraz z występowaniem szkodliwych czynników w środowisku pracy, – omawia skutki oddziaływania czynników szkodliwych na organizm człowieka, – organizuje stanowiska pracy i proces technologiczny zgodnie z wymaganiami ergonomii, BHP, ochrony przeciwpożarowej i ochrony środowiska, – wyjaśnia zasady stosowania środków ochrony indywidualnej i zbiorowej podczas wykonywania zadań zawodowych, – wskazuje zasady udzielania pierwszej pomocy poszkodowanym w wypadkach przy pracy oraz w stanach zagrożenia zdrowia i życia.
<p>Stosuje zasady prowadzenia działalności gospodarczej</p>	<ul style="list-style-type: none"> – wyjaśnia pojęcia z obszaru funkcjonowania gospodarki rynkowej, – omawia przepisy prawa: pracy, dotyczącego ochrony danych osobowych, podatkowego i autorskiego w zakresie wykonywanych zadań zawodowych, – wskazuje przedsiębiorstwa i instytucje występujące w branży związanej z wykonywanymi zadaniami zawodowymi oraz omawia powiązania między nimi, – wskazuje metody analizy skuteczności działań prowadzonych przez przedsiębiorstwa funkcjonujące w branży odzieżowej, – uzasadnia znaczenie inicjowania wspólnych przedsięwzięć z różnymi przedsiębiorstwami z branży odzieżowej, – wyjaśnia zasady przygotowywania dokumentacji niezbędnej do uruchomienia i prowadzenia działalności gospodarczej i ilustruje je przykładami, – wyjaśnia zasady prowadzenia korespondencji związanej z prowadzeniem działalności gospodarczej i ilustruje je przykładami, – wskazuje urządzenia biurowe oraz programy komputerowe wspomagające prowadzenie działalności gospodarczej, – uzasadnia znaczenie podejmowania działań marketingowych prowadzonej działalności gospodarczej, – objaśnia zależności w kosztach i przychodach prowadzonej działalności gospodarczej, – monitoruje stan zasobów materialnych (materiałów i urządzeń) oraz zasobów personalnych niezbędnych do wykonania produktów i usług.

Zestaw 7. Organizowanie pracy w zespole i doskonalenie zawodowe współpracowników	
Poszczególne efekty uczenia się	Kryteria weryfikacji ich osiągnięcia
<p>Organizuje instruktaż i doradztwo związane z doskonaleniem wewnątrzzakładowym</p>	<ul style="list-style-type: none"> – wyjaśnia zagadnienia z obszaru psychologii i pedagogiki dotyczące uczenia się w procesie pracy, motywowania współpracowników i uczniów do nauki oraz rozwiązywania problemów dydaktycznych i interpersonalnych, – określa cele kształcenia w procesie praktycznej nauki zawodu zgodnie z podstawą programową i programem nauczania, – określa zakres doskonalenia zawodowego, – omawia zasady doboru metod nauczania do treści nauczania, – dobiera środki dydaktyczne do treści nauczania, – omawia możliwe do zastosowania narzędzia pomiaru dydaktycznego oraz kryteria oceny uczonego się, – wyjaśnia zasady prowadzenia dokumentacji niezbędnej do szkolenia zawodowego.
<p>Organizuje pracę zespołu</p>	<ul style="list-style-type: none"> – uzasadnia znaczenie planowania i nadzorowania pracy zespołu w celu wykonania przydzielonych zadań, odwołując się do własnych doświadczeń, – omawia zasady doboru osób do wykonania przydzielonych zadań, – podaje przykłady właściwego i niewłaściwego kierowania wykonywaniem przydzielonych zadań, – omawia rolę osoby organizującej pracę w zespole (np. ocena jakości wykonania przydzielonych zadań dążenie do poprawy warunków i jakości pracy), – wyjaśnia zasady komunikowania się ze współpracownikami oraz uzasadnia znaczenie przestrzegania zasad kultury i etyki.

6. Wymagania dotyczące walidacji i podmiotów przeprowadzających walidację

Szczegółowe wymagania dotyczące walidacji i podmiotów przeprowadzających walidację są określone w rozporządzeniu Ministra Edukacji Narodowej z dnia 10 stycznia 2017 r. w sprawie egzaminu czeladniczego, egzaminu mistrzowskiego oraz egzaminu sprawdzającego, przeprowadzanych przez komisje egzaminacyjne izb rzemieślniczych (Dz. U. poz. 89 i 1607) oraz w standardzie wymagań egzaminacyjnych Związku Rzemiosła Polskiego.

Metody stosowane w walidacji

Weryfikacja efektów uczenia się wymaganych dla kwalifikacji jest przeprowadzana w dwóch etapach. Etap praktyczny polega na samodzielnym wykonaniu przez kandydata zadań egzaminacyjnych sprawdzających jego umiejętności określone w zestawach 1–5 efektów uczenia się. Etap teoretyczny (składający się z części pisemnej i ustnej) polega na udzieleniu odpowiedzi na pytania sprawdzające umiejętności określone we wszystkich zestawach efektów uczenia się.

Zasoby kadrowe – kompetencje osób przeprowadzających walidację

W skład komisji egzaminacyjnej przeprowadzającej egzamin mistrzowski, zwanej dalej „komisją”, wchodzi co najmniej pięć osób: przewodniczący komisji lub jego zastępca, co najmniej trzech członków komisji oraz sekretarz, który sprawuje obsługę administracyjno-biurową komisji i nie uczestniczy ani w przeprowadzaniu egzaminu, ani w ocenianiu i ustalaniu wyniku egzaminu mistrzowskiego. Przewodniczący komisji i jego zastępcy posiadają wykształcenie wyższe oraz co najmniej 6-letni okres wykonywania zawodu, którego dotyczy ten egzamin. W przypadku braku możliwości powołania przewodniczącego komisji lub jego zastępcy, którzy posiadaliby wykształcenie wyższe oraz co najmniej 6-letni okres wykonywania zawodu, którego dotyczy egzamin mistrzowski, w szczególności w przypadku egzaminu mistrzowskiego przeprowadzanego w zawodzie unikatowym, przewodniczący komisji lub zastępcy przewodniczącego komisji posiadają: wykształcenie średnie lub średnie branżowe i tytuł mistrza w zawodzie, którego dotyczy ten egzamin, lub w zawodzie wchodzącym w zakres tego zawodu oraz co najmniej 3-letni okres wykonywania zawodu, którego dotyczy egzamin mistrzowski, lub zawodu wchodzącego w zakres tego zawodu, po uzyskaniu tytułu mistrza, albo

wykształcenie średnie lub średnie branżowe i tytuł technika w zawodzie, którego dotyczy egzamin mistrzowski, lub w zawodzie wchodzącym w zakres tego zawodu oraz co najmniej 6-letni okres wykonywania zawodu, którego dotyczy ten egzamin, lub zawodu wchodzącego w zakres tego zawodu, po uzyskaniu tytułu technika, albo

wykształcenie zasadnicze zawodowe i tytuł mistrza w zawodzie unikatowym, którego dotyczy egzamin mistrzowski, oraz co najmniej 6-letni okres wykonywania zawodu, po uzyskaniu tytułu mistrza.

Członkowie komisji posiadają:

wykształcenie co najmniej zasadnicze zawodowe lub zasadnicze branżowe i tytuł mistrza w zawodzie, którego dotyczy egzamin mistrzowski, lub w zawodzie wchodzącym w zakres zawodu, oraz co najmniej 3-letni okres wykonywania zawodu, którego dotyczy ten egzamin, lub zawodu wchodzącego w zakres tego zawodu, po uzyskaniu tytułu mistrza, albo wykształcenie co najmniej średnie lub średnie branżowe i tytuł technika w zawodzie, którego dotyczy egzamin mistrzowski, lub w zawodzie wchodzącym w zakres tego zawodu oraz co najmniej 6-letni okres wykonywania zawodu, którego dotyczy ten egzamin, lub zawodu wchodzącego w zakres tego zawodu, po uzyskaniu tytułu technika.

Przewodniczący komisji, zastępcy przewodniczącego komisji oraz członkowie komisji posiadają przygotowanie pedagogiczne wymagane od nauczycieli, określone w przepisach wydanych na podstawie art. 9 ust. 2 ustawy z dnia 26 stycznia 1982 r. – Karta Nauczyciela (Dz. U. z 2018 r. poz. 967 i 2245), lub ukończyli kurs pedagogiczny wymagany od instruktorów praktycznej nauki zawodu, o którym mowa w przepisach wydanych na podstawie art. 70 ust. 4 ustawy z dnia 7 września 1991 r. o systemie oświaty (Dz. U. z 2018 r. poz. 1457, 1560, 1669 i 2245), obowiązujących przed dniem 1 września 2017 r., oraz art. 120 ust. 4 ustawy z dnia 14 grudnia 2016 r. – Prawo oświatowe (Dz. U. z 2018 r. poz. 996, 1000, 1290, 1669 i 2245).

Przewodniczącym komisji, zastępcami przewodniczącego komisji oraz członkami komisji mogą być także osoby, które są wpisane do ewidencji egzaminatorów, o której mowa w art. 9c ust. 2 pkt 7 ustawy z dnia 7 września 1991 r. o systemie oświaty, w zakresie przeprowadzania egzaminu potwierdzającego kwalifikacje zawodowe lub egzaminu potwierdzającego kwalifikacje w zawodzie. Sekretarze komisji są wyznaczani spośród pracowników organizacji samorządu gospodarczego rzemiosła, posiadających minimum wykształcenie średnie lub średnie branżowe i co najmniej 2-letni staż pracy w organizacji samorządu gospodarczego rzemiosła. Osoby wchodzące w skład komisji są obowiązane ukończyć szkolenie zorganizowane przez izbę rzemieślniczą.

Sposób prowadzenia walidacji oraz warunki organizacyjne i materialne niezbędne do prawidłowego prowadzenia walidacji:

etap praktyczny przeprowadza się u pracodawców lub w warsztatach szkoleniowych, posiadających warunki organizacyjne i techniczne niezbędne do wykonania zadań egzaminacyjnych;

czas etapu praktycznego nie może być krótszy niż 120 minut i nie dłuższy niż 24 godziny, łącznie w ciągu 3 dni;

czas części pisemnej nie może być krótszy niż 45 minut i nie dłuższy niż 210 minut;

czas części ustnej etapu teoretycznego nie może być dłuższy niż 30 minut.

Warunki niezbędne do przeprowadzenia egzaminu praktycznego:

- stanowisko szycia ręcznego wyposażone w manekiny krawieckie, przybory, nożyczki, dodatki krawieckie,
- stanowiska rozkroju ręcznego wyposażone w stół oraz narzędzia do rozkroju (przyciski metalowe),
- stanowisko prasowania wyposażone w stół do prasowania, deskę do prasowania, żelazko parowe, przybory do prasowania oraz zaparzaczkę,
- stanowisko montażu wyrobów odzieżowych wyposażone w maszyny stębnówki i overlocki,
- stanowisko kontroli jakości i pakowania wyrobów gotowych wyposażone w manekiny krawieckie, wieszaki, taśmę krawiecką,
- wzory węzłów technologicznych oraz maszyny: overlock, dziurkarka odzieżowa i guzikarka,
- pojemniki do kompletowania wykrojonych elementów, regały, stojaki na wykroje, kosze, pojemniki na odpady, instrukcje obsługi maszyn oraz narzędzia do ich regulacji.

Warunki, jakie musi spełniać osoba przystępująca do walidacji

Kwalifikację rynkową mogą uzyskać osoby, które z wynikiem pozytywnym zdały egzamin mistrzowski. Ogólne wymagania i warunki uzyskania kwalifikacji określa rozporządzenie Ministra Edukacji Narodowej z dnia 10 stycznia 2017 r. w sprawie egzaminu czeladniczego, egzaminu mistrzowskiego oraz egzaminu sprawdzającego, przeprowadzanych przez komisje egzaminacyjne izb rzemieślniczych. Do egzaminu mistrzowskiego może być dopuszczona osoba, która spełnia jeden z następujących warunków:

posiada świadectwo ukończenia szkoły ponadpodstawowej, dotychczasowej szkoły ponadgimnazjalnej albo szkoły ponadpodstawowej działającej w systemie oświaty przed dniem 1 stycznia 1999 r. oraz tytuł czeladnika lub równorzędny w zawodzie, w którym zdaje egzamin, a także: co najmniej 3-letni okres wykonywania zawodu, w którym zdaje egzamin, po uzyskaniu tytułu zawodowego, albo co najmniej 6-letni okres wykonywania zawodu, w którym zdaje egzamin mistrzowski, łącznie przed uzyskaniem i po uzyskaniu tytułu zawodowego;

posiada świadectwo ukończenia szkoły ponadpodstawowej, dotychczasowej szkoły ponadgimnazjalnej albo szkoły ponadpodstawowej działającej w systemie oświaty przed dniem 1 stycznia 1999 r. oraz co najmniej 6-letni okres wykonywania zawodu, w którym zdaje egzamin mistrzowski, w ramach samodzielnie prowadzonej działalności gospodarczej;

posiada świadectwo ukończenia szkoły ponadpodstawowej, dotychczasowej szkoły ponadgimnazjalnej albo szkoły ponadpodstawowej działającej w systemie oświaty przed dniem 1 stycznia 1999 r. oraz tytuł czeladnika lub równorzędny w zawodzie wchodzącym w zakres zawodu, w którym zdaje egzamin mistrzowski, a także co najmniej 3-letni okres wykonywania zawodu, w którym zdaje egzamin mistrzowski, po uzyskaniu tytułu zawodowego;

posiada świadectwo ukończenia szkoły ponadpodstawowej, dotychczasowej szkoły ponadgimnazjalnej albo szkoły ponadpodstawowej działającej w systemie oświaty przed dniem 1 stycznia 1999 r. oraz tytuł mistrza w zawodzie wchodzącym w zakres zawodu, w którym zdaje egzamin mistrzowski, a także co najmniej roczny okres wykonywania zawodu, w którym zdaje egzamin mistrzowski, po uzyskaniu tytułu mistrza;

posiada świadectwo ukończenia szkoły ponadpodstawowej, dotychczasowej szkoły ponadgimnazjalnej albo szkoły ponadpodstawowej działającej w systemie oświaty przed dniem 1 stycznia 1999 r., dających wykształcenie średnie albo średnie branżowe i kształcących w zawodzie wchodzącym w zakres zawodu, którego dotyczy egzamin mistrzowski, a także co najmniej 2-letni okres wykonywania zawodu, w którym zdaje egzamin mistrzowski, po uzyskaniu tytułu zawodowego;

posiada dyplom ukończenia szkoły wyższej na kierunku lub w specjalności w zakresie wchodzącym w zakres zawodu, w którym zdaje egzamin mistrzowski, oraz co najmniej roczny okres wykonywania zawodu, w którym zdaje egzamin mistrzowski, po uzyskaniu tytułu zawodowego.

7. Termin dokonywania przeglądu kwalifikacji rynkowej

Nie rzadziej niż raz na 10 lat.